

મોક્ષાર્થિના મત્પદ્મ જ્ઞાનવૃદ્ધિઃ કાર્યા ।

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

જેમનું મુખ આનંદનું સ્થાન છે. જેમનું હૃદય ભીંજાયેલું છે. જેમની વાણીમાંથી અમૃત ઝરે છે અને જેમના કાર્યો બીજાના ઉપકાર માટે નીવડે છે તે શુભી પુરૂષો કોને વંદનીય નથી? અર્થાત સર્વને વંદનીય છે.

પુસ્તક દરમુ' અંક ૭-૮ ૭મી એપ્રિલ ૧૯૭૭ ❧ વીર ૨૫૦૩ વિક્રમ સંવત ૨૦૩૩

વૈશાખ - જ્યેષ્ઠ

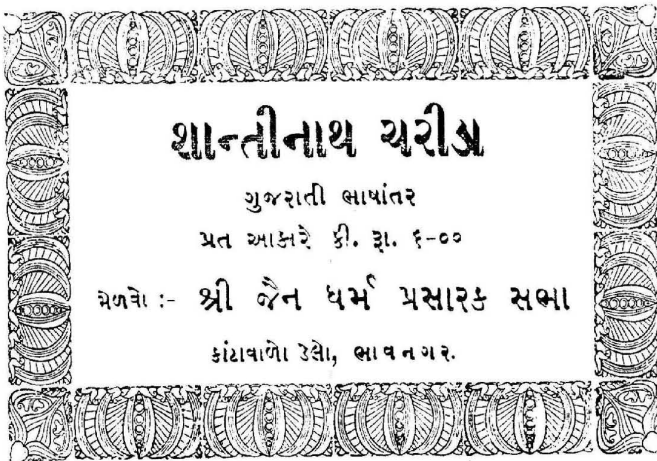
: પ્રગટ :

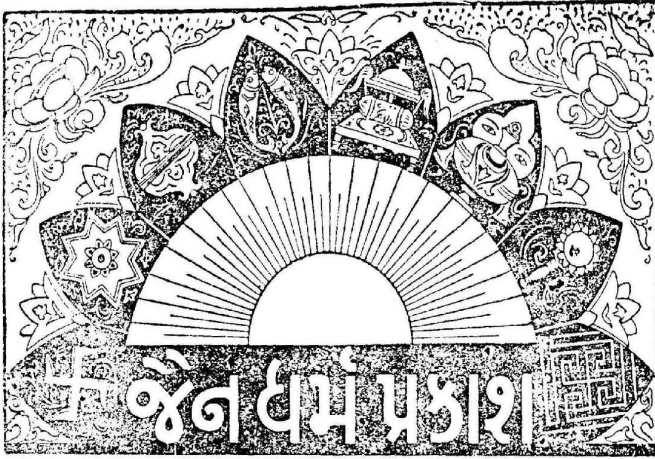
શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સભા : ભાવનગર.

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ : વર્ષ ૯૫ સુ : વાર્ષિક લેવાજમ
ચોરટેજ સહિત ૬-૫૦

—: અનુક્રમણિક :—

ક્રમ	લેખ	લેખક	પાના નં.
૧.	મન	સ્વ. મોરતર શામળ હેમચંદ દેસાઈ	૩
૨.	શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ	શરણુધર્મી	૪
૩.	શ્રી જૈન રામાયણ	શ્રી ત્રિષ્ટિશલાકા પુરુષ ચરિત્રમાંથી	૫
૪.	જૈન સત્તા અને જૈન સતીઓ	વકીલ ડાયાભાઈ મોતીચંદ	૭
૫.	ઓઘાળી હરીયાળી	હીરાલાલ ર. કાપડીયા	૯
૬.	પંચ પરમેષ્ઠિ ભગવંત	મુનિ ચરણુ વિજયજી	૧૦
૭.	અનુમોદનિય સમાચાર	તંત્રી	૧૧
૮.	રાજ પ્રસાદી	અમર	૧૨
૯.	વિશ્વમાન્ય ધર્મ	શાહ ચતુર્ભુજ હરજીવનદાસ	૧૪
૧૦.	ઉત્તમ સંપત્તિ ચારિત્ર	(હહેલાવાળા)	૧૫
૧૧.	પ્રગક આશા	વસંત	૧૬

પુસ્તક દર મુ
અંક ૧૬૦

ગૈશાખ-૭૬

વીર સં. ૨૫૦૩
વિક્રમ સં. ૨૦૩૩

મન

(મન મેલ હવેમગરૂરી, રહી જાશે વાત અધુરી એરાગઠ ભૈરવીરાગ)

મનવાતુ વશ પાંચનારી. નારીવશતો પાંચતારી મનવા એટલે ૧.
પાંચને પુષ્કળ પરિવારે, તુનપુસક વિચારી, સતી માતુ કે કુદર
પાંચને જગન્નાશ્રય થઈતો મારી મનવા - ૧

નારી પાંચે જગ પ્રત્યક્ષને તુ છે પરક્ષવિહારી. પાંચેપરોક્ષતો
તું પ્રત્યક્ષ સ્થિર આચાર્ય અપારી હામનવા - ૨

સંપ કુસંપ તો છે પાંચમા, પાંચે ઉઠાસીન ધારી

ચતુર આધર્ય સંસાર મનવા - ૩

ચંચળતા : સંવ. મારેતર શામજી હેમચંદ દેસાઈ

શ્રી જય શંખેશ્વરા પાર્શ્વનાથ

(૪)

(ગયા અંકથી ચાલું)

લે. શંખેશ્વરી

તો નિર્માલ્ય! યુદ્ધમાંથી શું હવે પાછો જાઉં? તો મારી વિરેતાને કલંક લાગે શત્રુ મારે માટે કેવો હલકો અભિપ્રાય આપે?

ભલે ને ગમે તે કહે હમણા દેવ આપણને પરાણ મુખ થયેલું છે. અને યાદ-વેાતું ભાગ્ય દિન પ્રતિદિન વૃદ્ધિ પામતું જાય છે. તેથી જ તમારા બળવાન પુત્રને પણ કૃષ્ણ પક્ષના દેવતાઓએ છળ કરીને મારી નાખ્યો. છતાં આપે હાથે કરીને યુદ્ધનો રાહ જગાડ્યો. “મહામંત્રી રાજને સમજાવવા લાગ્યા

“શ્રીકર નહીં! આપણા અસંખ્ય બળ અને મારી ભૂખના પરાંકમ આગળ એ યાદવ સૈન્ય નિર્માલ્ય છે, એમ તમારે નિશ્ચય સમજવું. “રાજન” આપ યુદ્ધનિતી ભૂલી જાય છે.” મંત્રીએ સમજાવવાતું જરી રાખ્યું.

“એ શ્રીકર રહે! આપણી પાસે બળ ઓછું નથી જરાસંધે પોતાતું બળ વખાણ્યું. આપને મારી સલાહ આજે રૂચતી નથી પણ દેવ જ્યારે વક્રહોય ત્યાં ક્યાંથી સુજે! હાથે કરીને કૃષ્ણની સાથે યુદ્ધતું આમંત્રણ કર્યું છે એમને જરાય યોગ્ય જણાતું નથી. આટ આટલું થઈ ગયા છતાં પણ જો તમે ઉપેક્ષા કરીને પણ જશે તો તે પણ પોતાની મેળે પાછા વળી જશે હમણા સાહેસ કરવાથી ઉસટા આપણા જનો ક્ષય થવાનો છે.” હંસક મંત્રીએ ભય બતાવ્યા,

“ઓહ મૂઢ! તને એ સમુદ્રવિજયે ખુટાવ્યો તો નથી ને કે જેથી યાદવના વખાણ કરે છે? શત્રુતું બળ જોઈ શાને ડરી જાય છે? શું કેસરીસિંહ સામ્રાજીની સંખ્યામાં રહેલા ગજરાજેથી કદાપિ બીવે છે!” મહારાજ જરાસંધે ગુસ્સાથી ગર્જના કરી,

“બરાબર છે? તણ ખંડના રાજાઓને કુટ્ટીને જાણે સોળ હજાર દેશ વશ કર્યા છે તે હવે પુઠ બતાવે તો તો તેની વીરતાને કલંક લાગે? શુરપુરૂષો રણમાં શત્રુને પીઠ બતાવવા કરતા હસતા વદને છાતી આપે છે.” હિંમકમંત્રીએ ઉત્તેજન આપ્યું.

તરતજ મહાવીર જરાસંધે આવતી પ્રભાતેજ યુદ્ધ થવાના સમાચાર સકલ સૈન્યને આપી દીધા દ્વિતીય ચક્ર વ્યુહ રચવાને પોતાના સેનાપતિઓને આજ્ઞા આપી દીધી;

(ક્રમશઃ)

શ્રી જૈન રામાયણ

(ગયાં અંકથી ચાલુ)

શ્રી ત્રિપષ્ટિશલાકા પદ્ય ચરિત્રમાંથી

અહીં સુકૌશલ રાજાની સ્ત્રી ચિત્રમાળાએ એક કુલનંદન પુત્રને જન્મ આપ્યો. તેમનું હિરણ્યગર્ભ નામ પાડ્યું કારણ કે તે ગર્ભમાંથી જ રાજ થયો હતો. જ્યારે તે યૌવનવયને પ્રાપ્ત થયો ત્યારે મૃગાવતી નામે એક મૃગાક્ષી સ્ત્રી પરણ્યો. તે મૃગાવતી રાણીથી હિરણ્યગર્ભ રાજાને બાળે બીજો હિરણ્યગર્ભ હોય તેવો નદુષ નામે પુત્ર થયો. એક વખતે હિરણ્યગર્ભને પોતાના મરનાક પર ત્રીજી વયનું બાળે બીજીન (હત) હોય તેવું એક પળે જોવામાં આવ્યું તંથી તત્કાળ ગૈરાગ્ય ઉત્પન્ન થતાં નદુષને પોતાના રાજ્ય ઉપર એસારી તેમણે વિમલ મુનિની પાસે દીક્ષા ગ્રહણ કરી. નરોમાં સિંહ જેવા નદુષને સિંહીકા નામે એક પત્ની હતી, તેની સાથે ક્રીડા કરતો નદેશરાજ પિતાનું રાજ ચલાવવા લાગ્યો. એક વખતે નદુષ રાજા પોતાની પત્ની સિંહીકાને રાજ્યમાં મૂકીને ઉત્તરાપથના રાજાઓને જીતવા ગયો. તે વખતે દક્ષિણપથના રાજાઓએ બંધુનું કે— “અત્યારે નદુષ રાજ્યમાં નથી, માટે ચાલો આપણે તેમનું રાજ લઈ લઈએ”. આમ વિચારી તેઓએ અયોધ્યા પાસે આવીને ઘેરો તાજ્યો. “શત્રુઓને જીત નિષ્ઠ જ હોય છે.” તે વખતે સિંહીકા રાણીએ પુરૂષની જેમ તેઓની સામે ઘર્ષ તેઓએ જીતીને નસાડી મૂક્યા. “શું સિંહણ હાથીને મારતી નથી?”

નદુષ રાજા ઉત્તરાપથના રાજાઓને જીતીને અયોધ્યામાં આવતાં તેણે પોતાની પત્નીએ કરેલા દક્ષિણપથના રાજાઓના વિજયનું વૃતાંત જાણવું. તે વિચારવા લાગ્યો કે— “અહા! મારા જેવા પરાક્રમીને પણ આ કામ કરવું હુકર તે તો આ સ્ત્રીએ તે કામ શી રીતે કર્યું? માટે જરૂર તેમાં સ્પષ્ટ ધુણ્ટતા જણાય છે. મહાકુળમાં ઉત્પન્ન થયેલી સ્ત્રીઓને તેવું કામ કરવું ઉચિત નથી, માટે જરૂર આ સ્ત્રી અસતી હોવી જોઈએ. સતી સ્ત્રીઓને તો પતિ જ દેવ હોય છે, તેથી તેઓ પતિસેવા વિના બીજું કંઈ જાણતી જ નથી. તો આવું કામ તો કરે જ કેમ?” આ પ્રમાણે ચિત્તમાં નિશ્ચય કરીને તેણે ખંડિત પ્રતિમાની જેમ એ અતિ પ્યારી સિંહીકાને તણ દીધી

એકદા નદુષ રાજાને દાહજવર ઉત્પન્ન થયો. તે હુણ્ટ શત્રુની જૈમ સેંકડો ઉપચારથી પણ શાંત થયો નહિ. તે સમયે સિંહીકા પોતાનું સતીપણાને જણાવતી સતી બોલી કે— “હે નાથ! તમારા વિના બીજા કોઈ પુરૂષને મેં ક્યારે પણ જોઈ ઇચ્છ્યો ન હોય તો આ જળસ્રીચંચી તપારો જવર અત્યારે જ ચાલ્યા જશે.” આ પ્રમાણે કહીને તે સાથે લાવેલા જળથી પોતાના પતિ ઉપર અભિષેક કર્યો. તેથી તત્કાળ બાળે અમૃતથી સિંચાયો હોય તેમ તે રાજા જત્રરરહિત થઈ ગયો. દેવતાઓએ સિંહીકા ઉપર પુષ્પવૃષ્ટિ કરી અને ત્યારથી રાજાએ પણ તેનો પૂર્વવત માનપૂર્વક સ્વીકાર કર્યો. કેટલોક કાળ

ગયા પછી નધુષ રાજને સીંઘીકાદેવીથી સોદાસ નામે પુત્ર થયો તે યોગ્ય વયનો થતાં તેને રાજ્ય પર બેસારીને અર્ધતોના અઠાઈ મહોત્સવમાં મંત્રીઓએ પૂર્વ રાજ્યની જેમ અમારી ઘોષણા કરાવી, અને તેઓએ સોદાસને પણ કહ્યું કે—“હે રાજા! તમારા પૂર્વ અર્ધતોના અઠાઈ ઉત્સવમાં માંસ ખાતા નહીં માટે તમે પણ ખશો નહીં, સોદાસે વાત સ્વીકારી પણ તેને સદા માંસભોજન પ્રિય હતું તેથી તેણે રસોઈમાંને આજ્ઞા કરી કે= ‘તારે શુભ રીતે અવશ્ય માંસ લાવવું. ૦ સમમે મંત્રીઓએ અમારી ઘોષણા ચલાવેલી હોવાથી રસોઈ અને કોઈ ઠેકાણેથી માંસ મળ્યું નહીં. “કોઈ પણ માણસ આકાશપુષ્પ જેમ અસર વસ્તુને મેળવી શકતો જ નથી” “આમતેમ ફરતાં કોઈ સ્થાનકેથી પણ પશુ માંસ મળતું નથી અને રાજાની આજ્ઞા છે, તો હવે મારે શું કરવું? એમ વિચાર રસોઈમાંએ એક મરેલું બાળક જોયું. રસોઈમાંએ તે મૂત બાળકનું માંસ લઈ તેને સુધારી સોદાસને આપ્યું. છે માંસ ખાતો ખાતો નીડું લાગવાથી તેનું વર્ણન કરવા લાગ્યો કે—‘આ માંસનો રસ અતિ તુષિત કરે તેવો છે તે કહે! તેણે કહ્યું—‘આ નરમાંસ છે રાજા બોલ્યો હવેથી પ્રતીદીન આવું નરમાંસ જ સુધારીને મને ખાવા આપજો,’ પછી રસોઈમાંએ રાજાને માટે પ્રતીદીન નગરના બાળકોનું હરણ કરવા માંડ્યું. અન્યાય કારણ હોય તો પણ રાજાની આજ્ઞા હોય તો ભય લાગતો નથી.” આવી રીતે રાજાને દારૂ કર્મ કરનારો જાણીને ગૃહમાં ઉત્પન્ન થયેલા સર્પની જેમ મંત્રીઓએ તેને પદપદ કરી અરણ્યમાં કાઢી મૂક્યો. અને તેના પુત્ર સિંહરથને રાજ્ય ઉપર બેસાડ્યો સોદાસ નર માંસને ખાતો પથ્થરીમાં ઉચ્છાદનપણે ભટકવા લાગ્યો.

એક વખતે સોદાસે દક્ષિણપથમાં ભમતા ભમતા એક મહર્ષિને દીઠા એટલે તેમને ધર્મ પૂછ્યો તેને બોધ દેવા લાયક જાણી તે મહામુનીએ મધમાંસનો પરિહાર જેમા પ્રધાનપણે રહેલો છે એવો અર્ધત ધર્મ કહ્યો. તે ધર્મ સાંભળી સોદાસ ચકિત થઈ ગયો અને પ્રસન્ન હૃદયવાળો થઈ તરત જ પરમ શ્રાવક થયો. તે અરસામાં મહાપુર નગરનો રાજા અપુત્ર મૃત્યુ પામ્યો. ત્યાં મંત્રીઓએ કરેલા પાંચ દિવ્યવદ સોદાસને અભિષેક થતાં તે ત્યાંના રાજા થયો.

સોદાસે પોતાના પુત્ર સિંહરથ પાસે એક દુત મોકલીને કહેરાવ્યું કે તુ સોદાસ આજ્ઞા માન્ય કર. હુતે જઈ તે પ્રમાણે કહ્યું એટલે સિંહરથે તે દુતનો તિરસ્કાર કરીને કાઢી મૂક્યો. તેણે આવીને સોદાસને જે બન્યું હતું તે યથાર્થ કહ્યું સિંહરથ ઉપર સોદાસ અને સોદાસ ઉપર સીંહરથ એમ બંનેએ યુદ્ધ કરવા માટે પ્રયાણ કર્યું માર્ગમાં બંનેના સેન્ય એકઠા થયાં એટલે યુદ્ધ શરૂ થયું છેવટે સોદાસે સિંહરથને જીતી લઈ હાથે પકડી. તેને બંને રાજ આપી પોતે દીક્ષા લીધી.

(ક્રમશઃ)

જૈન સતા અને જૈન સતીઓ

લેખક : વઢીલ ડાયાભાઈ મોતીચંદ

જૈનોમાં ઘણા સતા એટલે સત્પુરૂષો અને ઘણી સતીઓ એટલે સત્સ્ત્રીઓ થઈ ગયા છે. સતા એટલે સત્પુરૂષો સતીઓ એટલે સત્સ્ત્રીઓ એવા સાધારણ અર્થો થાય છે, જૈન તેમજ જૈનેતર ધર્મમાં સતાઓ કરતાં સતીઓને અને સતી ધર્મનું પાલન માટે બહુ મહત્વ આપવામાં આવ્યું છે તેનું ખાસ કારણ મારા જવાને તો બહુ સમજવામાં ઉતરતું નથી, બ્રહ્મચર્ય અથવા મૈથુન ત્યાગ દરેક પુરૂષ માટે અને સ્ત્રી માટે પ્રતી-પાદન કરવામાં આવ્યા છે અને એક પતીવ્રત સ્ત્રીઓને માટે જટલું જરૂરી છે તેટલું એક પતીવ્રત પુરૂષો માટે જરૂરી છે તેના પાલન વગર આ સંસાર સુખી અને આ-બાદ બની શકતો નથી, એ વૃત્તોના પાલન વગર આ સંસારમાં દરેક નાના મોટા ગ્રહોમાં કંઈકાં કંકાસ અને વીખવાદો જોવામાં આવે છે આ કલ્પીયુગમાં અને આ ચાલતા જમાનામાં એવા વીવાદો વીશેષ પ્રમાણમાં જોવામાં આવે છે અને તેને લીધે છુટાછેટા ફારગતીઓ અને નાતરાઓ વિ, વિશેષ પ્રમાણમાં થવા લાગ્યા છે, અસહના જમાનામાં એવી છુટાછેટો, જાતીઓ તરફથી આપવામાં આવતી નહોતી તેથી સુખે દુઃખે પરિણિત યુગલ પોતાની જીંદગી ચેનકેન પ્રકારે પૂરી કરતા હતા આપવાત તથા છુટાછેટાના કવચીતજ દાખલા બનતા.

તેમાં હિંદુ ધર્મમાં વીધવાને પુન લગનનું પ્રતીપાદન કરવું તેથી કાયદાઓ ફાર ગતી અને છુટાછેટાના કાયદા અમલમાં આવ્યા. ત્યારથી તો એ કાયદાઓનો લાભ લેવામાં આવે છે લગનના હુકો ભોગવવાનું હુકમનાસુ થાય તો પણ તેની કાયદા પ્રમાણે બજવાણી થઈ શકતી નથી અને જ્યાર જરૂરીથી સ્ત્રીને પકડીને વેલીફો સાસ-રામાં સોંપી શકત; નથી આવા કાયદાઓના ગેરલાભ લઈને પરણિત યુગલ એક બીજાથી જુદા પડી શકે છે અને બીજી લગન કરી શકે છે એ વીધય અમે બંધ કરી આપણે મૂળ વીધય ઉપર આવીએ જૈન શાસનમાં ભરહેસર બહુબલી સમીપ સત્રાય સતા સતીઓની બીજી સમીપે અને ખાસ કરીને ઉદયસ્ત વી, ના બનાવેલા છે, સોળ સતીઓની સત્રાય વિ; માં મુખ્યત્વે જૈન રસતા અને સતીઓનાં નામો આ છે, અને તેના ગુણગાનો તથા સ્તુતિઓ વિ, કરે છે ‘જૈનેતરોમાં પણ અનેક સતીઓ (સતાઓ કરતા વિશેષ) થઈ ગયાના દાખલાઓ મોજુદ છે અને તેના ઉપર અનેક કથાઓ અને આખ્યાનો વિ, રચાયેલ આપણા જોવામાં આવે છે’

૬-(૭)-૬

[૮]

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

જૈનો અને જૈનેતર સતીઓમાં થઈ ગયેલા થોડા ઘણા ફેરફાર જોવામાં આવે છે. પરંતુ જૈન આચાર્યોને વિ. એ જૈનેતર સતીઓના પણ યશોગાન અને ગુણગાન ગાયા છે. પરંતુ દીક્ષગીરી સાથે લખવું પડે છે જૈનેતરોએ જૈન સતીઓના ગુણગાન વિ. તેના પ્રમાણમાં ગાયા નથી. ભરહેસરમાં બાહુબલીની સત્રાય એવા ત્રેપન સત્તાઓમાં અને પચાશ ઉપરાંત સતીઓના નામમાં જૈનેતરોના ઘણા નામો જોવામાં આવે છે એના ઉપર આપણા ડોઈ લાભાર્થે (જેતુ) નામ અત્યારે વૈદ્ય નથી) વૃત્તિ અથવા સહિતા-ટીકા-સંસ્કૃત ભાષામાં કે માગધી ભાષામાં લખી છે તેના ગુજરાતી ભાષાંતરો પણ થયા છે એ ઉપરાંત સત્રાયમાળાના પુસ્તકોમાં જુદા જુદા આચાર્યો વિ. ની બનાવેલી એવા સત્તાઓ અને સતીઓની જુદી જુદી સત્રાયો રચી છે સત્તાઓ કરતા સતીઓની સત્રાયો વિશેષ પ્રમાણમાં જોવામાં આવે છે. સતી સીતા સર્તી દમયંતિ. વિ નેતર સતીઓની સત્રાયો જોવામાં આવે છે.

જે હું બૂલતો ન હોઉં તો કૃષ્ણની પદ્મરાણીઓની પણ ગણતરીઓ સતિઓમાં કરવામાં આવી છે. સત્તાઓમાં પણ ભરત બાહુબલી વિ. જેવા રાજવી તથા શ્રાવકોમાં સુદર્શન શેઠ અને સાધુઓમાં રથુળીભદ્ર જેવા સાધુઓની અને સાધ્વીઓમાં રથુળીભદ્રની સાતે બહેનોની પણ સાથે ગણના કરવામાં આવી છે. એવા સત્તા સતીઓ ઉપર અત્યાર સુધીમાં જુદા જુદા પુસ્તકો ખાસ કરીને રચિત અને શાસ્ત્રો પણ આપણા જોવામાં આવે છે ચરિત્રો મુળમાં પછી સંસ્કૃતમાં પછી ગુજરાતીમાં રચાયા હોય છે તેના ઉપરથી પાછળના ભાગમાં જૈન રાજ્યો અને રચનાઓ એવા સત્તા સતીઓની થયેલી આપણા જોવામાં આવે છે. પુરૂષને બહુ પત્ની કરવાનો રીવાજ રાજ રજવાડામાં અને અમુક ઉચ્ચ કહેવાતા કુટુંબોમાં જોવામાં આવતો હતો જ્યારે સ્ત્રીઓને તો અસલથી જ એક પતિવ્રત પાળવાનો ઉપદેશ આપવામાં આવતો, પરંતુ પાછળથી જ ધાંચી જેવી કોમોએ પુનઃજન અને નાત્રાની છુટી આપી અને અત્યારના કાયદા પ્રમાણે પણ એક પતિ મરી ગયા પછી પુન લગ્ન કરી શકે છે. જમાનો જમાનાનું કામ કરે છે.

“સમાપ્ત”

ઝોધાની હરીયાળી

‘ઝોધો’ એ જૈન સાધુ-સાર્વજીનું એક મહત્વનું અને આવશ્યક ધર્મપ્રકરણ છે. સાર્થ ગુજરાતી જોડણી કોશમાં એને માટે સંસ્કૃત શબ્દ ‘ઝોધ’ અને પ્રાકૃત દ્રશ્ય શબ્દ પ્રશ્રાર્થ પૂર્વક ‘ઉઝધાય’ અપાયા છે. સાથે સાથે ‘ઝોધો’ શબ્દના નિમ્નલિખિત ચાર અર્થ અપાયા છે.

(૧) ઝોધ, ગંછ (૨) મોટો ડુંગ ડુંગતા વાળનો વૃક્ષો (૩) જમણું જમનારો મોટો સમૂહ (૪) જૈન રજોયણો:-

‘રજોયણો’ તે ‘રજોયહરણ’ તરીકે સુપ્રસિદ્ધ છે.

કર્તા—ઝોધાની હરીયાળીના અંતમાં કર્તાએ ‘રવિ’ નામનો નિર્દોષ દર્શો છે. આ નામ તેમજ પ્રસ્તુત કવિ એ બેમાંથી એકનો ઉલ્લેખ જૈન ગુર્જર કવિઓમાં તો જણાતો નથી.

એ સૌ એક વર્ષથી વિશેષ પ્રાચીન હોય એમ સાગતું નથી આ કૃતિ વિષે હાસ તુરત વિશેષ ન કહેતા એ નીચે મુજબ ત્રીસજણાય સન્દોહ (પૃ. ૪૧)માંથી હું આભાર ઉચ્ચત કરું છું. કે જે શ્રી પાર્શ્વચન્દ્રસૂરી જ્ઞાનમંદિરથી તરફથી પ્રકાશિત છે:-

સુગુણુ નર ? એ કોણુ પુરુષ કહાયો;

મુજ દેખ હાસે શુખ પાયો....

૧ સુગુણુ ૦

નિર્મળ તતુ બહુ નારી મળીને, પુરુષ એક બનાયો;

માતાપિતા વિણુ થેટોજાયો, સકળ જંતુ સુખદાયો. ૨ સુગુણુ ૦

હાથ પગ દિશેના ઉનકા, શિર પર કેશ ન સોહો;

ખાવે ન પીવે ન નિંદ્રાલેવે, તોયે પુષ્ટ દેખાયો. ૩ સુગુણુ ૦

ધોતી ઝલ્મો, કાટ ન પહેરે, ખંખે પછેડી નદીશે;

મસ્તકે મુગટ નહિ ગુણે ભૂષણુ, તોય રૂપ વિશેષ. ૪ સુગુણુ ૦

નયન રહીત નિત્ય યત્ના કરતો, જીવદયા નિત્ય પાળે;

નર-નારી શું રંગે રચતા, દુર્ગતિ દોષ નિવારે, ૫ સુગુણુ ૦

❀-(૬)-❀

૧૦)

શ્રી જૈન ધર્મ પ્રકાશ

દેવ-ગુરુ ચરણે સદા નયતો, સુમતિ દે મન ભાવ્યો;
કુમતિ કુદારોહો કાળ સરે નહી યોગીદે પાસ રહાયો. ૬ સુગુણ૦

દોય અક્ષર છે સુન્દર એના અનુભવલીલા વરજો,
રવી કહે સહુ સજ્જન જનને અર્થે લઈ આદરજો. ૭ સુગુણ૦

લે પ્રે હીરાલાલ ૨ કાપડીયા એમ એ

“ સમાપ્ત ”

—: પંચ પરમેષ્ઠિ ભગવંત:—

	૨ નમો સિદ્ધાણું	
૩ નમો આયરિયાણું	૧ નમો અરિહંતાણું	૪ નમો ઉવગજાયાણું
	૫ નમો લોએસંવ સાહુણું	

એસો પંચ નમુકારો, સંવ પાવ પાણાસણો;
મંગલાણું ચ સંવેંસી, પદમં હવઈ મંગલં.....

“ સુનિ ચરણવીજયજી ”

અનુમોદનીય સમાચાર

શ્રી પાક્ષીતાણા શ્રી શંત્રજય ગિરિરાજની શીતળ છાયામાં છેલ્લા ત્રેપન વર્ષથી ધાર્મિક શીક્ષણ અને સંસ્કાર ઘડતર માટે અવિરત પ્રયત્નો કરતી એક આદર્શ સ્ત્રી શિક્ષણ સંસ્થા શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રાવિકાશ્રમ પાક્ષીતાણાના સુપ્રિન્ટેન્ડેન્ટ બહેન શ્રી કુ. જ્યોત્સનાબેન ચીમનલાલ શાહ (રાજકોટવાળા) તથા સંસ્થામાં ધાર્મિક અભ્યાસ કરતા કુ. ગુણવંતીબેન મનમુખલાલ માથુકીયા (લીમડાદવાળા) આ બંને બહેનો અમદાવાદ ખાતે પુનઃ શ્રી વિજયભક્તિસૂરીશ્વરજી મંળા સમુદાયના પૂ. સાધ્વી શ્રી લાવણ્યશ્રીજી મંળા પાસે વી. સં. ૨૦૩૩ ના ગૈશાખ વદી ૧૩ ને રવી વાર તા. ૧૫-૫-૭૭ ના પરમ પવિત્ર શ્રી ભાગવતી દીક્ષા અંગીકાર કરશે.

સંસ્થાના છેલ્લા પાંચ દાયકાના ઇતિહાસમાં દીક્ષાનો આ પ્રસંગ અપૂર્વ છે. અત્યાર સુધીમાં સંસ્થાના ૩૫ જેટલા બહેનોએ સંયમ ધર્મ સ્વીકાર્યો છે અને હજુ વધુ ચાર બહેનો આવતી સાલ માગસર માસમાં દીક્ષા અંગિકાર કરવાના છે. સર્વ વિરતી તરફના સંસ્થાના બહેનોના આ મહા પ્રયાણની જુરી જુરી અનુમોદના.

ૐ સ મા ચાર ૐ

પાક્ષીતાણા શ્રી સિદ્ધક્ષેત્ર શ્રાવિકાશ્રમ સંસ્થાના સુપ્રિન્ટેન્ડેન્ટ બહેનશ્રી કુ. જ્યોત્સનાબેન ચીમનલાલ શાહ અમદાવાદ ખાતે પુનઃ શ્રી વિજયભક્તિસૂરીશ્વરજી મંળા સમુદાયના પુનઃ સાધ્વીશ્રી લાવણ્યશ્રીજી મંળા પાસે ગૈશાખ વદી ૧૩ ને રવીવારના શ્રી ભાગવતી દીક્ષા અંગીકાર કરવાના હોઈ તેમજ બહુમાન કરવા એક સમારંભ શીઠોર નીવાસી શેઠ શ્રી જયંતીલાલ મોહનલાલ શાહના પ્રમુખ સ્થાને તા. ૨૦-૪-૭૭ ને યુધવારે રાત્રીના આઠ વાગ્યે સંસ્થાના સેન્ટ્રલ હોલમાં યોજાયેલ છે.

કાર્યક્રમનો પ્રારંભ સંસ્થાના બહેનોના માંગલીક કાવ્ય સ્તુતિથી થયો. બહેનોએ રજુ કરેલ સ્વાગત ગીત પણ અસરકારક રહ્યું. સંસ્થાના સ્થા. સેક્રેટરી શ્રી સોમચંદ ડી. શાહ, ધરમશીભાઈ વેરા, કપુરચંદ વારેયા, વેણીલાલ દોશી. માણિકલાલ બગડીયા, મોહનભાઈ શાહ, રમણીકભાઈ શાહ, વસંતભાઈ ગાંધી, વસંતબેન શાહ, કુ. ઇલાબેન બાવચંદ, કુ. કીરણબેન આદી વક્તાઓએ પ્રાસંગિક પ્રવચનો કર્યા દીક્ષાર્થી કુ. જ્યોત્સનાબેન પણ ‘સયમ પથે પ્રયાણ ...’ એ વિષય પર ખુબજ મનનીય પ્રવચન કર્યું. સંસ્થા તરફથી દીક્ષાર્થી કુ. જ્યોત્સનાબેનને કુમકુમ તીલક કરી ફૂલહાર પહેરાવી હાથમાં શ્રીકૃષ્ણ આપી રૂ. ૧૧૧૧/ અર્પણ કરવામાં આવ્યા, સ્ટાફના ભાઈ બહેનો તથા વિદ્યાર્થી બહેનો તરફથી પણ રૂ. ૫૨૧/ દીક્ષાર્થી બહેનને અર્પણ કરવામાં આવ્યા. આભાર દર્શન માણિકલાલ બગડીયાએ કર્યા બાદ કાર્યક્રમની પુર્ણાહુતિ થયેલ.

❧—૧૧)—❧

૨૪ પ્રસાદી

લે. અમર

૭૦. દ્રવ્યાનુયોગ પરમ ગંભીર અને સુક્ષ્મ છે, નિઝંથ પ્રવચનનું રહસ્ય છે. શુકલ ધ્યાનનું પરમ કારણ છે. શુકલ ધ્યાનથી ઢેવળજ્ઞાન સુસૂત્રી થાય છે. મહાભાગ્ય વડે તે દ્રવ્યણુ યોગની પ્રાપ્તિ થાય છે. દર્શન મોહનો અનુભાગ ઘટવાથી અથવા નાશ પામવાથી વિષય પ્રત્યે ઉદ્દાસીનતાથી અને મહાપુરુષના ચરણ કમળની ઉપાસનાના બળથી દ્રવ્યાનુયોગ પરીણમે છે. જેમ જેમ સંયમ વર્ધમાન થાય છે. તેમ તેમ દ્રવ્યાનુયોગ યથાર્થ પરીણમે છે. સંયમની પ્રદ્ધિતું કારણ સમ્યગ્ દર્શનનું નિર્મલત્વ છે, તેનું કારણ પણ દ્રવ્યાનુયોગ છે.

૭૧. ગ્રહવાસનો જેને ઉદય વર્તે છે, તે જો કંઈ પણ શુભ ધ્યાનની પ્રાપ્તિ ઇચ્છતા હોય તો તેના મુળ હેતુ સેવા અમુક સંસ્વર્તન પુર્વક રહેવું યોગ્ય છે. જે અમુક નીચમમાં ન્યાય સંપન્ન સાજી વિશ દીવ્ય વહાર તે પહેલો નીચમ સાધ્ય કરવો ઘટે છે એ નિયમ સાધ્ય થવાથી ઘણા આત્મશુણો પ્રાપ્ત કરવાનો અધીકાર ઉત્પન્ન થાય છે.

૭૨. પ્રાણી માત્રનો રક્ષક બંધવ અને હીતકારી એવો કોઈ ઉપાય હોય તો તે વિતરાગનો ધર્મ જ છે. સંતજનો જીનવરેન્દ્રોએ લોકાદી જે સ્વરૂપ નીરૂપણ કર્યા છે, તે અલંકારીક ભાષામાં નિરૂપણ કર્યા છે. પુર્ણ યોગાભ્યાસ વીના જ્ઞાન ગોચર થવા યોગ્ય નથી માટે તમે તમારા અપુર્ણ જ્ઞાનને આધારે વીતરાગના વાક્યોનો વિરોધ કરતા નહિ પણ પોતાનો અભ્યાસ કરી પુર્ણતાએ તે સ્વરૂપના જ્ઞાતા થવાનું રાખજો.

૭૩. નિજ કલ્પનાએ જ્ઞાન, દર્શન ચારીત્રનું સ્વરૂપ ગમે તેમ સમજી લઈને અથવા નીશ્ચયાત્મક થોલો શીખી લઈને સદ્વ્યવહાર લોપવામાં જે પ્રવર્તે, તેથી આત્માનું કલ્યાણ થવું સંભવતું નથી, અથવા કલ્પિત વ્યવહારના દુરાચલમાં રોકાઈ રહીને, પ્રવર્તતાં પણ જીવને કલ્યાણ થવું સંભવતું નથી.

જ્યાં જ્યાં જે જે યોગ્ય છે, તહા સમજવું તેહ,

ત્યાં ત્યાં તે તે આચરે, આત્માથી જન એહ.

૭૪. આત્મ સાધન દ્રવ્ય હું એક છું, અસંગ છું. સર્વ પરભાવથી મુક્ત છું ક્ષેત્ર અસંખ્યાત નીજ અવગાહના પ્રમાણ છું કાળ અજર-અમર શાશ્વત છું.

卐—(૧૨)—卐

સ્વપર્યાય પરિણામી સમયાત્મક છું; ભાવ શુદ્ધ ચૈતન્યમાત્ર નિર્વિકલ્પ દટા છું;

૭૫. નાના પ્રકારના તપ, નાના પ્રકારના પ્રમાણ નાના પ્રકારની ભ્રગત્ત્વ નાના પ્રકારના અનુયોગ, એ સધળા લક્ષણ રૂપ છે, લક્ષ એક સચિન્દાનંદ છે. દ્વિષ્ટ વીધ ગયા પછી ગમે તે સાસ ગમે તે અક્ષર, ગમે તે કથન, ગમે તે વચન ગમે તે સ્થળ પ્રાપ્તિ અહીંતનું કારણ થતું નથી.

૭૬. ચિદધાતુમય, પરમશાંત, અડગ એકાગ્ર એક સ્વભાવમય, અસંખ્યાત પ્રદેશાત્મક, પુરુષોકાર ચિંદાનંદધન તેનું ધ્યાન કરો, જ્ઞાના વરણિય દર્શના વરણિય મોહનીય અંતરાયનો આત્મતિક અભાવ પ્રદેશ સંબંધ પામેલા પુર્વ નિષ્પન્ન સત્તા પ્રાપ્ત, હૃદયપ્રાપ્ત ચાર એવા નામ ગોત્ર આયુ વેદનીય વેદવાથી અભાવ જોને છે એવું શુદ્ધ સ્વરૂપ જન ચિદમૂર્તિ, સર્વ લોકા લોક ભાષક ચમત્કારનું થાય. વિશ્વ અનાદી છે, જીવ અનાદી છે. પરમાણુ પુદ્ગળો અનાદી છે. જીવ અને કર્મના સંબંધ અનાદી છે. સંયોગી ભાવમાં તાદાત્મ્ય અધ્યાસ હોવાથી જીવ જન્મ મરણાદી દુઃખોને અનુભવે છે. (કમશ:)

—સ્વર્ગવાસ—

પ્રાતઃ સ્મરણીય પરમપૂજ્ય શાક્ષર શાહે ચતુરશ્રુજ હરજીવનદાસનું તારીખ ૩૦-૪-૭૭ના શનીવારના રોજ દુઃખદ અવસાનની નોંધ લેતા દુઃખ અનુભવીએ છીએ. તેઓ આપણાં જૈન ધર્મ પ્રકાશમાં આવતા કાવ્યો તથા પદોના રચયીતા હતા. તેઓના સ્વર્ગવાસથી સભા એ એક કવીરત્ન ગુમાવેલ છે, શાસનદેવ તેમના આત્માને શાંતિ અર્પે.

વિશ્વમાન્ય ધર્મ

લેખક : શાહ ચતુર્જી હરજીવનદાસ

ચડતી સાચી સદગુણે, પડતી એ દુર્ગુણે, ચડતી પડતી ધનમાં નહી, અધુભવ એ મૂળ.	૨૩૩	કલેશ કંકા શો જ્યાં હશે, ભાગ્ય અને ભગવાન, ભાંગી મુખ દુઃખ ઉભા કરે, અકલના હેવાન.	૨૩૪
પશુ પ્રકૃતી જ્યાં હશે, ત્યાં યુદ્ધિ મનુષ્ય ગણાય, લાભ સવાયા સૌ ભાજે, પણ ધંટીમાં દળાય.	૨૩૫	કરકસર કરીએ સદા ભાગે કંજુસાઈ, કંજુસાઈ કરીએ કદાઈ, કરકસર મરે ચગદાઈ.	૨૩૬
હીંસા બગણે મુડીતણે, બક્ષિસ આપે લાખ; એવી કરકસર તણે, અતુભવ લઈને આખ.	૨૩૭	હીંસા બગડે મુડી તણે, બક્ષિસ આપે રાખ, એવી કંજુસાઈ તણે, અતુભવ કુત્રે નાખ.	૨૩૮
ઉદારપણું જે રાખીયે, ઉડાવ પણું રખાય, ઉડાવ પણું જે દાખીયે, ઉદાર પણું નિંદાય,	૨૩૯	પેટ બાળે પોતા તણું, પરતું પોપવા પેટ, ઉદાર એ અવતારનો, ટેક રહે જગ નેક,	૨૪૦
ચારો લઈ પંખી ઉડે, નીજતું ભરવા પેટ, એવા ઉડા ઉજન કહે, બન્યા અમે તો શેઠ,	૨૪૧	સ્વતંત્ર સ્વરાજ ભોગવે, સ્વછંદ અને ગુલામ, પરશિક્ષાએ ચાલીએ, નીતી તણું નવ ધામ.	૨૪૨
સ્વછંદ સ્વતંત્ર એક પણ; કારણ કાર્ય ફેર, અભ્યાસ અતુભવ એક પણ; પથ્ય કુપથ્ય સમવેર.	૨૪૩	ગુલામી ચાહે શેઠને, સેવા હોય સ્વતંત્ર, સેવક શેઠ ગુલામ છે. પરસ્પરમાં પરતંત્ર.	૨૪૪

(ક્રમશઃ)

ઉત્તમ સંપત્તિ : ચારિત્ર

લેખક : (ડહેસાવાળા)

પૂ. પં. ધર્મ વિ-મ-ના શિષ્ય આચાર્ય દેવશ્રી અશોકચન્દ્ર સૂરિધરજી. મુંબઈ લોકો કહે છે કે આજે અમુક વર્ગ ખૂબ કમાયો છે, અમુક લોકો એ અંબક સંપત્તિ ભેગી કરી છે, અમુક લોકોની સુખ સાહ્યોમાં વધારો થયો છે. એ ખરું, પરંતુ તેથી મને જરાપણ આનંદ ઉપજતો નથી, જૈનાનિક યોધ યોગને પરિણામે અનેક જાતની સગવડો વધી છે, એ પણ ખરું, પરંતુ તે મારે મન મહત્વની વાત નથી, હું તો તમોને એક જ પ્રશ્ન પુછવા માગું છું. કે માણસ સમાજ કે રાષ્ટ્રના ચારિત્રમાં કેટલો વધારો થવા પામ્યો છે? મારે મન કોઈ મહત્વની બાબત હોય તો આ છે, અન્ય નહિં.

પૈસા અમુક વ્યક્તિ પાસે વધે, તો અન્ય વ્યક્તિને તેટલા પ્રમાણમાં આર્થિક મુશ્કેલી અનુભવળી પડે છે, પાસે પાસે એ કુવા હોય, અને બંનેની સરવાળી એક જ હોય, તો એક કુવામાં પાણી વધે, તો તેટલા પ્રમાણમાં બીજા કુવાનું પાણી ઓછું થવાનું પૈસાનું પણ તેવું જ છે, સુઠીભર વ્યક્તિઓના હાથમાં પૈસા જાય તો બાકીની વ્યક્તિઓને આર્થિક મુશ્કેલી ઉભી થવાની જ તેમાં આનંદ શો હોઈ શકે !

આ વાતમાં આનંદ થવાને બદલે હુઃખ ઉદ્ભવે તેમ છે, કેમ કે બીજા વિશ્વયુદ્ધમાં લોકોના ચારિત્રનું, નીતિ અને પ્રમાણિતાનું ધોરણ જેટલું નીચું ગયું છે, તેટલું કદી ગયું નહોતું કેઈપણ દેશની ઉન્નતિનો આધાર, તે દેશની સમૃદ્ધિ પર નથી, પરંતુ તે દેશના ચારિત્રના ઉચ્ચધોરણ પર ઉન્નતી નિર્ભર છે, એટલે મારી પાસે મહત્વનો કોઈ પ્રશ્ન હોય તો આ છે, દેશ ચારિત્રની બાબતમાં વિકાસ સાધી રહેલ છે કે નીચે ઉતરતો જાય છે? આ પ્રશ્ન પરથી જ દેશની ઉન્નતિ કે અવનતિ નક્કી કરી શકાય છે, જે દેશ પૈસાને જ મહત્વ આપે છે અને અર્થ પ્રાપ્તિના પ્રયત્નમાં ચારિત્રનીતિ કે પ્રમાણિકતા ગુમાવી બેસે છે, તે દેશ ઉન્નતિને માર્ગે નથી જઈ રહેલ પરંતુ અવનતિને માર્ગે જઈ રહેલ છે. એમ હું માનું છું! માટે આપ સૌને કહેવાનું છે તે એ છે કે આપ કોઈ પણ બાબત કરતાં ચારિત્રને વધુ મહત્વ આપજો અને ચારિત્રના ભોગે કોઈ પણ વસ્તુ મેળવવાનો પ્રયત્ન કરશો નહિં

પાશ્ચિમાત્ય અર્થપ્રધાન સંસ્કૃતિની અસર હિંદ પર થઈ તે પહેલાં ભારતમાં ચારિત્રનું સ્થાન પ્રધાનપદે હતું. અને લક્ષ્મીનું સ્થાન ગૌણ હતું ગમે તેટલી આર્થિક મુશ્કેલી અનુભવતી વ્યક્તિપણ મુશ્કેલીઓ સહન કરતાં. પરંતુ ચારિત્ર ગુમાવવા કે બેચવા કદી તૈયાર થતી નહોતી નીતિ અને પ્રમાણિકતા વડે મેળવેલું ધન સામે નજર સરખી પણ કોઈ નાખતું નહિં. આ હોતો આપણો પૂરાણો આદર્શ, પરંતુ આજે તે ભુલાઈ ગયો છે.

(૫૫)

(ક્રમશઃ)

No. Reg G BV-37

લયડતા પાપ રરતાનાં, ઘડકતું ક'પતું હેયું,
સીચાતી આંખ ઉઘારો જીવરમાં કાંઈક દયા રાખો.

પ્ર ખ કે આ શા

ભલાની બહુ ભલાઈમાં, ભરી આખર ખુરાઈ છે,
ખુરાઈની વડાઈમાં, અમે દીડી ભલાઈ છે.....

બહુ ખુરી દશામાંથી, કુટે ઉત્કર્ષના કિરણો,
ઘતી પુરી સકલ રાત્રિ, ઉદયની ત્યાં વધાઈ છે,

ઉછળતી પૃથ્વી છોડો ત્યાં, કિનારે આવતો પાસે,
વધુ બે ચાર મોજા વેડતા ફોલેડ સમાઈ છે...

ખુઆતો દીપ તે અંતે, જણાયે તેજમાં વધતો,
વધીને ઝાડની ડાળી, વધી આખર સૂકાય છે,

હજારો દાખલા દીડા, પ્રણામો શાસ્ત્રના જોયા,
છતાં શાસન હિ ખોયા. ખરેખર ઈ નવાઈ છે.

ધરીને ધેર્ય વધડું છે, થશે પુરી પ્રભુ ધિંછા
તળના અંતરે શ્રદ્ધા, લધી આશા હવાઈ છે....

રહે શ્રદ્ધા તપે આશા, મિમાંશા થાય આત્માની
હમારી જીંદગી ભરની, ખરેખર એ કમાઈ છે....

‘વધ’ત’

પ્રકાશક : જયંતિલાલ મગનલાલ શાહ. શ્રી જૈન ધર્મ પ્રસારક સમા-ભાવનગર.

સુદ્રક : કૃતેચંદ્ર ખોડીદાસ ગાંધી, અરુણોદય પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ખારગેટ-ભાવનગર.